

[Elmquist.]

vil det ogsaa af Hensyn til de Lettelser, som foreslaas for Damp- og Motorskibe, være ønskeligt at faa Lovforslaget vedtaget hurtigst muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

**P. Andersen:** Det ærede Medlem Hr. Elmquist, der er Ordfører for Regeringspartiet i denne Sag, har jo i Anledning af dette Lovforslags Fremsættelse haft adskillige Glæder, af hvilke jeg skal tillade mig at opholde mig ved en enkelt, nemlig den Glæde, det ærede Medlem følte ved de forskellige Grænseudvidelser, der her foreslaas særlig for Skibe, som drives ved Hjælpemotorer. Der foreslaas her, som det ærede Medlem oplyste, den Ændring fra den bestaaende Lov af 1916, at saadanne Sejlskibe med Hjælpemotor fremtidig ikke behøver Motorpasser, naar Motorens Hestekræfter ikke overstiger 120. I Fjor foreslog Ministeren denne Grænse sat ved 100 HK., og det er lidt mærkeligt at se, at de faa Maaneders Overvejelser, siden Lovforslaget sidst var til Behandling i dette høje Ting, har haft den Virkning, at Grænsen nu yderligere er udvidet med 20 HK. Jeg vil heroverfor gøre opmærksom paa, at Vanskelighederne til Søs selvfølgelig stiger i høj Grad med Motorens Størrelse, og at det ikke er ganske ligegyldigt, om en uøvet Mand sættes til at passe en Motor paa 50 eller 120 HK., men at det tværtimod maa siges at indeholde et Faremoment at lade et Menneske uden speciel Uddannelse passe en meget stærk Motor. Sønrøingslovgivningen skulde jo ogsaa gerne have til Hensigt at skabe den størst mulige Sikkerhed for de Mennesker, som er beskæftiget i Erhvervet, for dem, som sejler ud om Bord i Skibene, og der er efter min Mening ikke tilstrækkelig Betyggelse for dem, der sejler ud med et Sejlskib med Hjælpemotor paa op til 120 HK., naar der ikke haves en uddannet Mand til at passe Motoren. Jeg under Sejlskibserhvervet alle de Lettelser, som er mulige — det har jeg aldrig lagt Skjul paa, hverken her eller andre Steder —, men jeg vil her paa mit Partis og egne Vegne fremhæve, at vi tager intet Ansvar for Bestemmelsen i § 4, 1ste Stykke. I § 4, 2det Stykke, udvides Grænsen saaledes, at de Motorpassere, som hidtil ikke har maattet passe Motorer om Bord, der oversteg 150 HK., nu maa passe Motorer paa 250 HK. Dette er ogsaa en overordentlig stor Udvidelse,

naar man erindrer, at den Kommission, som har overvejet hele dette Spørgsmaal, og som i 1916 afgav en Betænkning, efter mange og lange Overvejelser kom til det Resultat, at Grænsen i dette Tilfælde burde sættes ved 150 indicerede HK. Jeg vil gøre opmærksom paa, at de Skibe, der her er Tale om, ikke er saa ganske smaa og ogsaa sejler en Del omkring, og at der saa udmærket godt kan ske Havari eller en eller anden Beskadigelse af Motoren, som kræver øjeblikkelig Reparation, for at Skibet kan sejle videre. Hvis man saa ikke har en Motorpasser, der har lært Maskinfaget — og det kræves ikke for at blive Motorpasser, at man skal være uddannet Maskinarbejder —, staar man i en meget vanskelig Situation, og jeg maa derfor endnu en Gang understrege det farlige i denne overordentlig store Udvidelse af Motorpassernes Adgang til at passe Motoren om Bord.

I § 5, 1ste Stykke, bestemmes det, at Maskinpassere, som hidtil har maattet passe Maskinanlæg paa op til 150 HK., men som indtil 1916 kun maatte passe saadanne Anlæg paa indtil 100 HK., nu faar Adgang til at passe Maskiner helt op til 250 indicerede HK. Det er mærkeligt, at der ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget findes nogen som helst Motivering for denne Bestemmelse, thi er de andre Bestemmelser, jeg har nævnt, af stor Betydning, saa er denne af endnu langt større Betydning, da der her i Virkeligheden kan blive Tale om en Forringelse af Sikkerheden til Søs. Der kræves nu for at kunne passe et Maskinanlæg paa 150 indicerede HK., at den paagældende skal være Mester af 2den Klasse, d. v. s. han skal være uddannet i Maskinfaget, have taget Maskinisteksamens første Del, have faret 2 Aar til Søs som Maskinassistent, deraf de 3 Maaneder som Fyrbøder, og saa skal han endelig have aflagt en Haandværkerprøve. Saa mange Krav stilles der i Øjeblikket til den, der skal betjene en Maskine paa over 150 HK. Det synes da mærkeligt, at man, samtidig med at man fra Tid til anden i Lovgivningen om Maskinmestrenes Uddannelse stiller større Krav til denne Uddannelse, tager en hel Del af deres Arbejde fra dem og ikke kræver saa store Betingelser for Pasningen af Maskiner til Søs som hidtil. Man skal ikke samtidig med, at man gør Adgangen til et Erhverv vanskeligere og bekosteligere, pludselig, naar dette har bestaaet i nogen Tid, forringe Erhvervets Muligheder i en saadan Grad, at det alene paa dette ene Omraade drejer sig her i Landet om 53 Stillinger.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at Staten